

Mel: Under dine vingers skygge

Tænk, at Herrens tro disciple
var så uhørt, jævne, simple,
uden nogen doktorgrad.
Tænk, de talte først af alle,
om Guds søn, som skulle falde,
men stod op, mens hjerter græd.

Hvem i verden kan besvare,
hvilken doktor kan forklare,
kraften i de gamle ord,
som har rejst et hav af kirker,
som har vist, at Ordet virker,
sætter sine stærke spor.

Deres sprog er vist forsvundet,
det til trods har Ordet vundet,
gennem modgang, sorg og splid,
denne gerning er utrolig,
deres ånd har taget bolig,
i hvert sprog til hver en tid.

Påskemorgen, pinsedagen,
de forklarer sammen sagen,
alle sprog får samme Ånd:
Helligånden, som nu leder,
denne verdens menigheder,
løsner alle stemmebånd.

Det er ikke jer, der taler,
sagde Jesus, som befaler,
men det er min Faders Ånd.
Selvom I en dag er borte,
selvom jeres liv er korte,
har I givet mig en hånd.

Tjener vi med vores stemme,
lader Ånden os fornemme
Jesu Kristi tankegang:
Hører når hans bud formaner,
lytter til hans rige planer,
i hans hjertes dybe sang.

Derfor er det, vi fornemmer,

Åndens liv i vores stemmer,
kraften fra hans egen tolk,
derfor kan vi midt i verden,
tale trøsten ind i smerten,
vidne for alverdens folk.

Jesus, dine tro disciple,
skrøbelige, sarte, simple,
send os ud med liv og fred,
lad os som et led i kæden,
syng højt om pinseglæden,
vidne om din kærlighed.

N.F.S. Grundtvig 1850
Frederik Berggren Smidt 2017